

J Adams barn, som af jorden födens,
Och vänden åter till jorden om!
J ären mine, **J** ären dödens,
Allt sedan synden i världen kom.

Jag står i öster
Och når till vester;
Och tusen röster,
J tidens gäster!

Jag bär till eder med Herrans ord
Från luft och lågor och haf och jord.

J bon och byggen, som sparfvar bygga
Sitt bo i sommarens gröna lund.
De sjöngo glada, de sutto trygga
I trädens löfviga skygd, en stund:

Men fogla-nästen
Ej profvet höllo,
När deras fästen
För stormen föllo — —

Och tyst blef sången, och sjöngs ej om,
Och glädjen, gången, ej återkom.

J gån och sucken, som dufvor sucka,
För morgondagen, som **J** ej sett;
Då oförtänt, som en fallets lucka,
Sig jorden öppnar för er med ett —